

[Holstein.]

havde troet. Naar man i en Sag af den Beskaffenhed, her er Tale om, giver et Udvalg positiv og klar Meddelelse — og det har det ærede Medlem oplyst, at han har, hvis der havde været givet a conto Betalinger i Tiden fra Juli 1927 til April 1928, vil det ærede Medlem dog vist indrømme mig, at Situationen havde været i ikke ringe Grad foregrebet, og saa havde hans Udtalelser forleden Dag under Finanslovsforslagets Behandling ikke været det værd, de nu er —, naar man har stillet det hele i Bero og derefter kommer til et Firemandsudvalg, som har den udtrykkelige Opgave at forhandle med Ministeren om de forskellige Forhold vedrørende Banken, og Ministeren meddeler det, at han har tænkt sig at give et Udvalg de og de Honorarer, saa vil jeg rigtignok sige, at naar man saa bevarer Tavshed, kan jeg ikke se rettere end, at Ansvarer i ikke ringe Grad socialiseres, bort fra Ministeriet og ud paa Rigsdagen og paa Rigsdagens Repræsentation. Men jeg kan nu alligevel ikke se rettere end, at det, selv om der har været givet Folketingets Femtemandsudvalg Meddelelse om Tremandsudvalgets Honorarer, alligevel maa have været vanskeligt, om ikke umuligt, for Firemandsudvalget at tænke sig, at det var Regeringens Hensigt at give Dobbelt honorarer til Embedsmændene i Tomands- og Tremandsudvalget.

Jeg vedstaar gerne, at efter hvad jeg har hørt, indrømmer jeg, at Ansvarsfordelingen maa blive en anden, end jeg havde tænkt mig, og jeg er taknemmelig for, at det ikke er mig, der skal foretage den retfærdige Ansvarsfordeling i disse Spørgsmaal. Paa den anden Side maa jeg fastholde, at i Realiteten vedbliver de Forhold, som er paatalt og kritiseret, uden Hensyn til Ansvarssocialiseringen og Ansvarerets rette Fordeling, at være lige angribelige og lige forkastelige.

Dernæst vil jeg gerne have Lov til at gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Stauning. Det ærede Medlem Hr. Stauning var dybt skuffet over, at jeg ikke, som han sagde, fastholdt mine Injurier, men i Stedet fastholdt, at jeg ikke havde fremsat Injurier. Jeg forstaar saa godt det ærede Medlems dybe Skuffelse. Da Socialdemokratiet har en særlig Forkærlighed for og en udpræget Styrke i Injurier, forstaar jeg saa godt, at det ærede Medlem dybt beklager min Stilling i Injuriespørgsmaalet, og at jeg, i Stedet for at lægge Vægten paa Injurierne, har lagt Vægten

paa det principielle, nemlig Spørgsmaalet om Retningslinierne for Moral og Ret i offentlige Forhold, for ansvarlige højtstaaende Statsemployer i offentligretlige Forhold.

Endvidere skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at jeg synes nu nok, at han med sit Kendskab til mig maatte kunne tænke sig, at jeg ved Valget i Herning maatte foretrække at faa valgt en god konservativ sønderjysk industridrivende fremfor at faa valgt enten en Socialdemokrat eller en Tysker; men jeg forstaar, at det ærede Medlems Skuffelse over denne min Holdning er saa stor, at han ikke mere interesserer sig for min Deltagelse i Forhandlingerne her i dette Ting. Jeg skal til det ærede Medlem sige, at det er selvfølgelig meget sørgeligt for mig, men paa den anden Side maa jeg ogsaa overfor det ærede Medlem bemærke, at efter at jeg har set Socialdemokratiets førende og ledende Mand i den ene Sag efter den anden løbe fra sine egne Ord og slutte Forlig med den af Socialdemokratiet stadig forhaanede og nedsatte saakaldte reaktionære Venstreagrare, at jeg da ogsaa i nogen Grad har tabt Interessen for det ærede Medlems Politik og ogsaa den Spænding, hvori jeg imødesaa denne Politik Blomstring og Udfoldelse.

Og naar det ærede Medlem Hr. Stauning søgte at reducere Aarhuskonservatismens Deltagelse i dette Tings Forhandlinger til Nul, vil jeg dog sige, at jeg tror, at det i nogen Grad er den Diskussion, jeg har været med til at rejse ved Finanslovsforslagets anden Behandling, og det Forslag til Beslutning, der her er fremsat, som har medvirket til, at der er fremkommet en Dagsorden fra konservativ Side, som i mine Øjne betegner et ikke ringe Nederlag for den højtærede Regering. Denne Dagsorden er jo interessant ved, at den ikke begynder med: Uanset Forhandlingerne under Finanslovsforslagets anden Behandling og de dér fremsatte Udtalelser, nej, den begynder: Under Henvisning til disse Forhandlinger og de dér fremsatte Udtalelser, og derefter følger saa Konklusionen. Jeg maa sige, at jeg kan med min bedste Villie ikke forstaa, hvorledes det paa den ene Side er muligt at opretholde den højtærede Handelsministers Syn paa de Forhold, der blev kritiseret og diskuteret ved Finanslovsforslagets anden Behandling, og samtidig acceptere denne Dagsorden. Det forekommer mig at være Cirkelens Kvadratur. Jeg maa atter minde om Dr. Brandes' Ord i en af de Kronikker, jeg nævnte, at dersom denne højtærede Regering ikke er i Stand til at give de